

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.20.319/2022/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:

Gulyás Balázs Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Gulyás Balázs ügyvéd

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Boross Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Boross Ildikó ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 61.Pf.634.536/2021/10.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 8.P.23.975/2015/84.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárási költségének összegét 100.000 (százezer) forintban, az alperesekét 197.000 (százkilencvenhétezer) forintban állapítja meg azzal, hogy az alperesek költségéből 70.000 (hetvenezer) forint a felülvizsgálati eljárási illeték.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek szomszédok, a felperes törvényes képviselője ingatlanfejlesztési projektekkal foglalkozik.

[2] Az Önkormányzat jegyzője 2013. augusztus 10-én jogerőre emelkedett határozatával építési engedélyt adott az alpereseknek 1 lakásos lakóépület építésére.

[3] A felperes mint az engedélyezési eljárásban résztvevő ügyfél, tanulmányozta az építési engedélyt, az abban foglaltakat elfogadta, az ingatlan elhelyezését nem kifogásolta, fellebbezéssel nem élt.

[4] A jogerős építési engedélyben foglaltak alapján az épület kivitelezési munkálatai 2014. február 26-án megkezdődtek.

[5] Az alperesek 2014 márciusában észlelték, hogy az engedélyezési terven az épület $\pm 0,00$ szintjének megfelelő abszolút magasság Balti felett (a továbbiakban: Bf.) = 286,25 m helyett 285,00 m értékkel tévesen került feltüntetésre, ilyen adat mellett az engedélyezési terven szereplő terepcsatlakozás nem valósulhatott meg, az épület földszintjének egyes nyílászárói részben a föld alá kerültek volna. Az alperesek az engedélyezési terv hibáját jelezték a jegyzőnek mint elsőfokú általános építésügyi hatóságnak, aki tájékoztatta erről az illetékes kormányhivatalt. A kormányhivatal végzésével felhívta a jegyzőt, hogy a hibás számadatot javítsa ki, majd a kijavító döntés záradékolása és az építésügyi hatóság engedélyezési eljárásokat támogató elektronikus dokumentációs rendszerbe (ÉTDR) történő feltöltés iránt intézkedjen.

[6] A Bíróság 2016. szeptember 5-én kelt ítéletével a kormányhivatal határozatát részben, kizárólag a jogerős építési engedélyes tervdokumentáció $\pm 0,00$ szintjének (285,00 m Bf.) javítása tekintetében új eljárásra kötelezés nélkül hatályon kívül helyezte. Erre figyelemmel az építési engedélyben az épület $\pm 0,00$ szintjének megfelelő abszolút magasság, továbbra is Bf = 285,00 maradt, azonban az épület ténylegesen megvalósult $\pm 0,00$ szintje 286,32 m Bf., így a kiviteli tervekhez képest a magassági eltérés 7 cm, amely alapján a ténylegesen megépült épület magassága 1,32 méterrel haladja meg az építési engedéllyel jóváhagyott tervdokumentációban foglalt magasságot. Az alperesek épületének tényleges hosszanti mérete 21,64 m, ami az építési engedélyben rögzített 21,54 m mérethez képest 10 cm eltérést mutat. Az alperesek épülete részben kitakarja a város panorámáját a felperes földszinti teraszáról nézve.

[7] Az alperesek épületének panorámája – figyelemmel a keleti szomszédok elhelyezkedésére, intimitására és az alperesek épületének intimitására is – az elérhető legjobb, a garázs használata és a csapadékelvezetés is könnyebb.

[8] Az alperesek építkezése során a felperes épületében ismeretlen okra visszavezethető repedések jelentkeztek, döntő részben a válaszfalakon. A felperes telekrészének megsüllyedésének oka lehetett az alperesek építkezése során létesített munkagödör megtámasztásának hiánya, de azokat a rosszul tömörített felperesi töltés is okozhatta.

[9] Az alperesek ingatlanán szabálytalan építési tevékenységgel megvalósult új pince + földszint + egy emelet szint szintszámú, egylakásos lakóépületre a fennmaradási engedélyt Kormányhivatal megadta, amely egyben használatbavételi engedélynek is minősült.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[10] A felperes keresetében kártérítés címén 19.026.225 forintot igényelt a kilátáselvonás miatt és 2.403.989 forintot a repedések kijavítására. Előadta, hogy az alperesek az építési engedélyben előírtakhoz képest magasabban elhelyezett, szélesebb és nagyobb tömegű épületet építettek, az így kivitelezett építmény megvalósítja a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:23. §-a szerinti szükségtelen zavarást. Állította továbbá, hogy az alperesek figyelmen kívül hagyták a Ptk. 5:24. § rendelkezéseit, a szomszédos épületet megfosztották a megfelelő földtámasztól, ezért épületében repedések jelentkeztek.

[11] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Állításuk szerint az 1 méterrel magasabban megépült épület a kilátásvesztés szempontjából irreleváns. Előadták, hogy az eredeti terveken elírás történt, továbbá az építkezéskor a keleti szomszédjuk érdekeire is figyelemmel kellett lenniük. A repedésekkel kapcsolatban kifejtették, hogy építkezésük és a repedések keletkezése között hiányzik az ok-okozati összefüggés.

Az elsőfokú ítélet és a másodfokú rész- és közbenső ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[13] Indokolása szerint a kilátásvesztésre alapított igény esetében a jogellenes magatartást a Ptk. 5:23. §-ban foglalt szükségtelen zavarás határozza meg, amelyből az következik, hogy a szomszéd szükséges mértékű zavarása megengedett, csupán a szükségtelen zavarás tilalmazott.

[14] Utalt arra, hogy a felperes az alperesek épületének terveit az építési engedélyezési eljárás előtt megismerte, azok ellen kifogása nem volt. Értékelte azt is, hogy a felperes törvényes képviselője ingatlanfejlesztéssel foglalkozik, így a tervrajzok értelmezése számára nehézséget nem okozhatott, a terveket építésznek is megmutatta.

[15] Rámutatott arra, hogy a tervek megítélése során a $\pm 0,00$ szintre vonatkozó Bf. magasságnak nem lehetett szerepe, hiszen a felperes törvényes képviselője a tervekről, annak metszeteiről azt olvashatta le elsődlegesen, hogy az alperesek a földszint olyan terepcsatlakozásával kívántak építkezni, amelynek eredményeképpen a földszinti nyílászáróik, nappalijuk nem kerül részben a föld alá. Hangsúlyozta, hogy a felperes az építési engedélyezési eljárásban nem fellebbezett, a perben pedig kifejezetten akként nyilatkozott: az építési engedélyt tanulmányozta, az abban foglaltakat elfogadta.

[16] Az elsőfokú bíróság a felperesnek a Önkormányzat Városrendezési és Építési Szabályzatáról szóló 32/2001. (XI. 30.) ÖK rendelete 80. § (1) bekezdésére való hivatkozását is alaptalannak találta, mert a felperes az épület tervezett homlokzat hosszait ismerte, így már az engedélyezési eljárásban hivatkozhatott volna a jogszabályra, de ezt elmulasztotta. Megítélése szerint ezért nem volt annak jelentősége, hogy az alperesek épülete a rendelet ezen előírásának megfelelt-e.

[17] Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperesek szükségtelen zavarást nem valósítottak meg azzal, hogy az épületet $\pm 0,00 = 286,25$ m Bf. magasságon kívántak kivitelezni, mivel ez elengedhetetlen volt ahhoz, hogy az épület földszintje részben ne kerüljön a föld alá. Utalt arra is, hogy az alperesek épülete lényegesen nem tért el a tervektől, néhány centiméteres eltérés szükségtelen zavarást nem valósíthatott meg.

[18] A kilátásvesztésre alapított kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság minden további bizonyítás elrendelését mellőzte, mivel igazoltnak találta, hogy az alperesek a felperesnek bemutatott tervektől csak jelentéktelen mértékben tértek el.

[19] Indokolása szerint a felek részvételével folyamatban volt közigazgatási eljárások nem bírtak jelentőséggel, egy esetleges szabálytalan építkezés közigazgatási jogkövetkezménye független attól, hogy a felek között kártérítési kötelelem létrejött-e.

[20] A repedésekre alapított kártérítési keresetet sem találta megalapozottnak ok-okozati összefüggés hiányában.

[21] A peres felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság rész- és közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperesek az ingatlanjukon megvalósult építkezéssel a felperes ingatlanában kilátáselvonással

szükségtelenül okozott kár megtérítésére kötelesek. A másodfokú bíróság a felperes ingatlanában keletkezett egyéb károk vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[22] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság érdemi döntése a kilátáselvonásra alapított kárigény vonatkozásában téves, a felperes épületében keletkezett repedések tekintetében helyes.

[23] Utalt arra, hogy a felperes 19.026.225 forint kártérítési igényét arra alapította, hogy az alperesek megépült lakóháza az ingatlana kilátását elvonva a fenti összegű forgalmi értékcsökkenést eredményezte ingatlana vonatkozásában.

[24] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy amennyiben a dologi jogi jellegű szomszédjogi előírások megsértésével összefüggésben kár keletkezik, a károkozás relatív szerkezetű kötelmi viszonyt keletkeztet a károkozó és a károsult között. Rámutatott arra, hogy a szomszédjogi sérelemre alapított, a szükségtelen zavarástól való tartózkodás tilalmának megsértésével keletkezett károk megtérítése iránti követeléseket a szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó szabályok alapján kell elbírálni.

[25] Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 5:23. §-ának alkalmazása esetében az építető tulajdonos és a szomszédok érdekeinek egyeztetésére van szükség, amelynek során a szükségképpen ellentétes érdekek kiegyenlítése mentén húzható meg a tulajdonos használati jogának korlátja, amelyet minden esetben külön kell vizsgálni.

[26] A másodfokú bíróság jelen esetben nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes törvényes képviselője ismerte-e a terveket és az építési engedélyezési eljárásban élt-e fellebbezéssel. Megítélése szerint annak volt csupán jelentősége, hogy miként valósult meg az alperesek épülete, és hogy ez a felperes ingatlana vonatkozásában megvalósított-e szükségtelen mértékű zavarást. Rámutatott arra, hogy a zavarás fennállása bizonyításra szoruló ténykérdés, a zavarás szükségtelenségének megállapítása pedig a bírói mérlegelés körébe tartozó jogkérdés.

[27] Indokolása szerint a perben nem volt vitatott tény, hogy az alperesek ingatlana nem az engedélyezési terveknek megfelelően valósult meg, annak magassága 1,32 méterrel, szélessége pedig 10 centiméterrel haladta meg az engedélyezett értékeket. Utalt arra, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő is kijelentette: az alperesek az épületet az építési határvonalon belül, számukra a legkedvezőbb helyre építették, amely a legmagasabb mértékű kitakarást okozza a felperes kilátásából (64. számú szakvélemény, 10. oldal 1. bekezdés). Hangsúlyozta, hogy a szakértő meghatározott olyan kivitelezési formákat is, amelyek csökkentették volna a felperes kilátáselvonását, azonban ezek sértették volna az alperesek érdekeit és építési jogaikat (74. számú szakvélemény, 3-4. oldal).

[28] A bizonyítási eljárás eredményét úgy értékelte, hogy egyrészt az alperesek nem vitatottan eltértek az építési engedélytől, másrészt az épületet elhelyezhették volna érdekeik megtartásával a felperesnek kisebb kilátáselvonás okozásával.

[29] A másodfokú bíróság az igazságügyi szakértői vélemény másodfokú tárgyaláson történt kiegészítését követően megállapította, hogy lehetett volna az alperesek épületének lejjebb történő pozicionálásával olyan kompromisszumos megoldást találni, amely az alperesek kilátását kevésbé csökkentette volna, így a felperes kilátása is kevésbé csökkent volna az alperesek építkezése következtében.

[30] A fentiek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperesek a megvalósított építkezéssel a Ptk. 5:23. §-ában körülírt szükségtelen zavarást valósították meg figyelemmel arra, hogy lakóházukat eredeti funkciójának megtartásával, kismértékű érdeksérelem mellett úgy is felépíthették volna, hogy a felperesnek kisebb mértékű kilátáselvonást okozzanak.

[31] A másodfokú bíróság a kilátásvonás tekintetében közbenső ítéletével megállapította az alperesek kártérítési felelősségét. A repedések okozta kár vonatkozásában pedig az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletével helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[32] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

[33] Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 213. § (3) bekezdését, 206. §-át, 215. §-át, 221. § (1) bekezdését, 215. §-át, valamint a Ptk. 5:23. §-át jelölték meg.

[34] Kiemelték, hogy a közbenső ítéletben rögzített törvényi tényállást megvalósító magatartás, kivitelezés nem volt a kereset tárgya, ezért álláspontjuk szerint a bíróság a régi Pp. 215. § megsértésével a kereseti kérelmen és a fellebbezésen túlterjeszkedve hozott közbenső ítéletet. Álláspontjuk szerint az a tény, hogy a másodfokú bíróság a keresettel szemben azt állapította meg, hogy az épület megvalósított magassága nincs okszerű kapcsolatban a kilátásvesztéssel, de az épület telken történő elhelyezése, formája igen, ez a kereseti kérelmen történő túlterjeszkedésnek minősül.

[35] Hivatkoztak arra, hogy az előre ismert és jóváhagyott tervek szerinti építkezésből eredő kártérítési igény nem értelmezhető jogellenesség hiányában. Kifejtették, hogy a kivitelezés előtt egyeztettek, a felperes a terveket, az épület nagyságát, formáját és elhelyezkedését tudomásul vette. Erre figyelemmel állították, hogy a másodfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor azt állapította meg, hogy a szükségtelen zavarás építményük elhelyezkedéséből és formájából fakad.

[36] Érvelésük szerint a másodfokú bíróság a jogalap vonatkozásában akkor hozhatott volna közbenső ítéletet, ha szakértői véleménnyel alátámasztottan megállapítható lett volna, hogy az épület keletre történő eltolására, vagy más formában történő kialakítására van műszaki, építésügyi lehetőség, és a felperesnek ez a kivitelezés növelte volna a kilátását. Emellett sérelmezték azt is, hogy az sem volt megállapítható a szakvélemények alapján, hogy ők szükségtelenül, méltányolható ok nélkül építettek ilyen módon.

[37] Hangsúlyozták, hogy a per tárgya nem a zavarás, hanem a szükségtelen zavarás. Kifogásolták, hogy a közbenső ítélet jogereje folytán a bíróság már nem vizsgálhatja, hogy pontosan hova, milyen formában lehetett volna a kivitelezést megvalósítani és nem mérlegelheti a felperes érdekei mellett az övét is, mivel erre eljárási okokból már nem nyílik lehetőség.

[38] Hivatkoztak arra, hogy a másodfokú bíróság megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel a közbenső ítéletből nem állapítható meg, hogy a szakértői véleményeket milyen módon vetette össze, miből állapította meg, hogy az építményük keletre történő eltolása egyáltalán megvalósítható lett volna-e.

[39] Érvelésük szerint a szakértő a másodfokú tárgyaláson maga nyilatkozott úgy, hogy az építéskori szabályokat a szakvéleménye elkészítése során nem vizsgálta. Utaltak arra, hogy a másodfokú bíróság a régi Pp. 206. § megsértésével kirívóan okszerűtlenül és megalapozatlanul vont le következtetéseket a szakértői vélemények alapján, a kirendelt igazságügyi szakértői vélemény részletes, írásban előterjesztett tartalmát nem tette a bizonyítás részévé.

[40] Rámutattak arra, hogy az a közbenső ítéletben rögzített körülmény, amely szerint ők a számukra legkedvezőbb helyre építettek, vagy a szakértő azon magánvéleménye, hogy

kompromisszumot is lehetett volna kötni, vagy más formájú építményt is megépíteni, nem vonja maga után a szükségtelen zavarás tényét.

[41] Sérélmeyték, hogy az építkezők lényeges érdekei figyelembevételének mérlegelése elmaradt. Rámutattak arra, hogy a másodfokú bíróság olyan szóbeli szakértői nyilatkozatot fogadott el döntése bizonyítékeként, amely tartalmazta azt a kitélt, hogy a szakértő az abban foglalt előírásokat nem ismeri, nem vizsgálta. Álláspontjuk szerint nem lehet értelmezni, hogy a másodfokú bíróság milyen tartalmú szakértői vélemények összevetéséből állapította meg a szükségtelen zavarás megvalósulását, ugyanis olyan tartalmú műszaki szakértői vélemény nem született, amely azt állapította volna meg, hogy az épület keleti oldalra történő eltolása műszakilag, építészetileg lehetséges lett volna.

[42] Érvelésük szerint a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy pontosan a jogszabályi lehetőségeken belül hova kellett volna építkezniük a szükségtelen zavarás elkerülése érdekében.

[43] Állításuk szerint az a másodfokú ítéleti megállapítás, amely alapján lehetett volna olyan épületet építeniük, amely a szükségtelen zavarást nem valósította volna meg, olyan mérlegelésen alapuló állítás, amelyet semmilyen konkrét, a műszaki, építésügyi szabályok vizsgálata alapján előadott szakértői nyilatkozat, bizonyíték nem támasztott alá. Utaltak arra is, hogy az ebből eredő jogsérelem nem volt a kereset és ebből adódóan a bizonyítási eljárás tárgya. Kiemelték, hogy jogerős építési engedély alapján építkeztek.

[44] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében – tartalmilag – a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[45] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

[46] A régi Pp. 270. § (2) bekezdésének és 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

[47] A felülvizsgálat eredményeként elsősorban azt kellett megállapítani, hogy a másodfokú bíróság a régi Pp. 215. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően bírálta-e el a fellebbezést, nem terjeszkedett-e túl a kereseti és fellebbezési kérelmen.

[48] A perben nem volt vitatott, hogy az alperesek a kiviteli tervekhez képest magasabban építkeztek, amely alapján a ténylegesen megépült épület magassága 1,32 méterrel haladja meg az építési engedéllyel jóváhagyott, tervdokumentációban foglalt magasságot, és tényleges hosszanti mérete 21,64 méter, ami az építési engedélyben rögzített 21,54 méter mérethez képest 10 centiméter eltérést mutat, így részben kitakarja a város panorámáját a felperes földszinti teraszáról nézve.

[49] A felperes fentiek alapján arra alapította a keresetét, hogy az alperesek az építési engedélyben előírtakhoz képest magasabban elhelyezett, szélesebb és nagyobb tömegű épületet építettek, az így kivitelezett építmény állításuk szerint megvalósítja a Ptk. 5:23. §-a szerinti szükségtelen zavarást.

[50] Erre tekintettel a másodfokú bíróságnak a fellebbezés alapján, a régi Pp. 215. §, az érdemi döntés korlátaira vonatkozó szabály alapján azt kellett és lehetett volna vizsgálnia,

hogy a magasabban elhelyezett, szélesebb és nagyobb tömegű épület építésével az alperesek megvalósították-e a felperes szükségtelen zavarását.

[51] Utal a Kúria a 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 5. a) pontjára, amely kimondja, hogy a bíróság a kereseti tényállásban előadottakhoz, valamint a kereset tárgyához általában kötve van, a kereset alapját pedig azok a tények alkotják, amelyekből a felperes a jogát származtatja. Jelen ügyben a másodfokú bíróságnak szükségtelen volt azt vizsgálnia, hogy az épület jogszerűtlenül kivitelezett magasságán kívül egyéb magatartás megvalósította-e a felperes szükségtelen zavarását. A felperes keresetének nem volt ténybeli alapja, hogy a telken belül máshol történő építkezés esetén a felperes kisebb érdeksérelmet szenvedett volna-e el a kilátáselvonás vonatkozásában. Rámutat a Kúria: amellet, hogy a kereset nem erre irányult, a másodfokú eljárásban elrendelt szakértői bizonyítás sem volt alkalmas arra, hogy a szükségtelen zavarás tényét megfelelően alátámassza, mert S. I. igazságügyi szakértő az elvi építési engedélyt nem ismerte és arra sem tudott egyértelmű választ adni, hogy hány méterrel kellett volna lejjebb vinni az alperesek felépítményét ahhoz, hogy a felperes kilátáselvonása javuljon, de más szomszédok érdekei se sérüljenek szükségtelenül. A szakértő ugyanakkor a másodfokú tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem tud arra válaszolni: a helyi építési szabályzat lehetővé tette volna-e a lejjebb történő építkezést az alperesek részéről.

[52] Mindezek alapján megállapítható, hogy a jogerős közbenső ítélet túlterjeszkedett a kereset tényalapját illetően a kereseti kérelmen, ezért a közbenső ítélettel megállapított károkozó magatartás kártérítési felelősség alapjául nem szolgálhat. Erre figyelemmel sérült a régi Pp. 215. §-a, amely az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértésnek minősült. Mindezekre tekintettel a további megsértettként állított jogszabályhelyek vizsgálata szükségtelennek bizonyult.

[53] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[54] A másodfokú bíróságnak a megismételt másodfokú eljárásban a kereset és a fellebbezés korlátaira tekintettel kell a peres felek fellebbezését felülbírálnia. E körben egyebek mellett vizsgálnia kell a rendelkezésre álló bizonyítékokat: azok megfelelően alátámasztják-e a felperes keresete körében hivatkozott szükségtelen zavarás megvalósulását.

Záró rész

[55] A Kúria a régi Pp. 275. § (5) bekezdése szerint csak a felek részéről felmerült felülvizsgálati költség összegét állapította meg, annak viseléséről a másodfokú bíróságnak kell határoznia. Az alperesek felülvizsgálati eljárási költsége az általuk lerótt felülvizsgálati eljárási illeték összegét is tartalmazza. A felülvizsgálati eljárás költsége a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (3), (5) és (6) bekezdésén alapul, az alperesek részére a 4/A. § szerint általános forgalmi adóval növelten.

[56] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[57] A végzés elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.
Budapest, 2022. június 29.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró Salamonné dr. Piltz
Judit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő